

DECIZIE

19 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul Tatiana Vieru

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva, Valentina Clevadi
Oleg Sternioală, Mariana Pitic

examinând recursului declarat de către Societatea pe acțiuni „JLC”,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe acțiuni
„JLC” împotriva Întreprinderii individuale „Anastasia Ursachi” cu privire la
încasarea sumei,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 10 mai 2016, prin care a fost
admis apelul declarat de către Întreprinderea individuală „Anastasia Ursachi”,
casată hotărârea Judecătoriei Soroca din 17 iulie 2015 și emisă o nouă hotărâri cu
privire la respingerea acțiunii și împotriva încheierii Curții de Apel Bălți din 10
mai 2015, prin care a fost repus în termen apelul declarat de către Întreprinderea
individuală „Anastasia Ursachi”,

c o n s t a t ă :

La data de 18 mai 2015, SRL „JLC” a depus cerere de chemare în judecată
împotriva ÎI „Anastasia Ursachi” cu privire la încasarea sumei.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la data de 23 noiembrie 2010,
a încheiat cu pârâta contractul nr. 188, prin care s-a obligat să transmită pârâtei în
folosință frigiderul cu nr. de inventar 11762 în valoare de 5000 lei, iar pârâta s-a
obligat să păstreze și să comercializeze doar marfa transmisă de către reclamantă.

Menționează că, în baza facturii de expediție nr. FE 114708 a transmis
pârâtei frigiderul cu nr. de inventar 11762 în valoare de 5000 lei, însă pârâta
sistematic a încălcat obligația asumată.

Susține că, a întrerupt livrarea produselor lactate către pârâta, reprezentanții
săi s-au prezentat la sediul pârâtei pentru a ridica frigiderul, însă au constatat că,
frigiderul, care a fost transmis în baza contractului, nu este de găsit.

Afirmă că, prin pretenția nr. 265/15 din 17 martie 2015, expedită în adresa
pârâtei, a solicitat achitarea sumei de 5000 lei, care constituie valoarea frigiderului,
însă ultima a lăsat pretenția fără răspuns.

Solicită încasarea de la pârâtă a costului frigiderului în sumă de 5000 lei și a
cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoria Soroca din 17 iulie 2015 a fost admisă acțiunea și au fost încasate de la ÎI „Anastasia Ursachi” în beneficiul SA „JLC” suma de 5000 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 270 lei.

La data de 29 decembrie 2015, ÎI „Anastasia Ursachi” a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii primei instanțe.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 28 ianuarie 2016 a fost restituită cererea de apel depusă de către ÎI „Anastasia Ursachi”.

La data de 03 februarie 2016, ÎI „Anastasia Ursachi” a declarat apel motivat împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 19 februarie 2016 a fost restituită cererea de apel depusă de către ÎI „Anastasia Ursachi” ca tardivă.

La data de 17 februarie 2016, ÎI „Anastasia Ursachi” a declarat recurs împotriva încheierii instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea încheierii și trimiterea pricinii în instanța de apel pentru judecarea apelului în fond.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 30 martie 2016 a fost admis recursul declarat de către ÎI „Anastasia Ursachi”, casată încheierea instanței de apel din 28 ianuarie 2016 și restituită cauza spre rejudecare în instanța de apel de la faza soluționării chestiunii de primire a cererii de apel pe motiv că, lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată din 28 ianuarie 2016.

Ulterior, reprezentantul ÎI „Anastasia Ursachi”, avocatul Vitalie Nagacevschi a depus o cerere, prin care a solicitat repunerea în termenul de declarare a apelului, deoarece a luat cunoștință de hotărârea primei instanțe la data de 28 decembrie 2015, după ce în adresa ÎI „Anastasia Ursachi” a fost expediată decizia de intentare a procedurii de executare a executorului judecătoresc.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 10 mai 2016 a fost repus în termen apelul declarat de către ÎI „Anastasia Ursachi” și a fost primită în procedură cererea de apel depusă de către ÎI „Anastasia Ursachi”.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 10 mai 2016 a fost admis apelul declarat de către ÎI „Anastasia Ursachi”, casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată și au fost încasate din contul SA „JLC” în beneficiul ÎI „Anastasia Ursachi” cheltuielile de asistență juridică în sumă de 5 000 lei și taxa de stat în sumă de 112,50 lei.

La data de 19 iulie 2016, SA „JLC” a declarat recurs împotriva deciziei și încheierii ale instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe, cu încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu decizia și încheierea ale instanței de apel.

Menționează că, instanța de apel, la emiterea încheierii, nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată.

Susține că, instanța de apel, la emiterea încheierii, și-a argumentat poziția doar în baza declarațiilor intimitei ÎI „Anastasia Ursachi”, conform cărora semnătura aplicată pe avizul de recepție (f. d. 28) nu-i aparține, fără a lua în considerație și alte înscrisuri anexate la dosar, în care figurează aceeași semnătură

și, anume, cererea intimă înaintată la Judecătoria Soroca din 28 decembrie 2015, unde în rubrica „de la ...” figurează aceeași inscripție „Ursachi” executată cu caractere chirilice, cererea fiind scrisă personal de A. Ursachi (f. d. 29) și avizul de recepție a scrisorii recomandate expediate de Curtea de Apel Bălți, unde la fel în rubrica „numele destinatarului” figurează aceeași inscripție (f. d. 67).

Afirmă că, intimata la sigur a făcut cunoștință cu hotărârea primei instanțe, fapt confirmat prin semnătura de pe avizul de recepție, însă a atacat-o cu apel doar la data de 29 decembrie 2015.

Relevă că, pentru a evita orice suspiciune, a înaintat la ÎS „Poșta Moldovei” o interpelare, prin care a solicitat confirmarea recepționării de către intimată a scrisorii recomandate cu nr. de trimitere 51200/17, iar prin răspunsul nr. 24121 din 08 iulie 2016 ÎS „Poșta Moldovei” a informat că, în privința scrisorii recomandate nr. 51200/17, unde în calitate de destinatar figurează ÎI „Anastasia Ursachi”, reieșind din datele existente în forma 8, aceasta a fost predată nemijlocit cet.A.Ursachi, care s-a legitimat prin buletinul de identitate și a completat rubrica numele destinatarului, indicând data recepționării - 21 iulie 2015.

Consideră că, declarația dată de A. Ursachi, conform căreia semnătura de pe avizul de recepție nu-i aparține, nu corespunde realității, iar instanța de apel incorect a repus intimata în termenul de declarare a apelului.

Menționează că, instanța de apel, la emiterea deciziei, a interpretat eronat legea, concluzionând că, contractul nr. 188 din 23 noiembrie 2010, anexa nr. 1 la contract, actul de predare - primire din 23 noiembrie 2010 și factura de expediție nr. 114708 fără dată nu sunt contrasemnate de reprezentantul sau de administratorul ÎI „Anastasia Ursachi” și prin urmare, aceste înscrisuri nu au un caracter probatoriu, deoarece pe toate aceste înscrisuri este aplicată ștampila ÎI „Anastasia Ursachi”, de care dispune doar aceasta și care putea fi aplicată doar de aceasta.

Afirmă că, în conformitate cu Anexa nr. 3 la Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 294 din 17 martie 1998, în organizații, întreprinderi și instituții ștampilele se păstrează în dulapuri metalice și safeuri la fel ca și documentele secrete, iar evidența lor se ține în registre speciale. Se interzice păstrarea ștampilelor în mesele de serviciu, sertare, transmiterea lor spre păstrare unor persoane care nu au acest drept, purtarea lor în buzunarele îmbrăcăminte (pct. 29), iar responsabilitatea și controlul privind respectarea regimului de păstrare a ștampilelor, precum și legalitatea utilizării lor se atribuie conducătorilor entităților (pct. 30).

Susține că, ÎI „Anastasia Ursachi” nu a invocat faptul pierderii, sustragerii ștampilei, astfel, existența amprente ștampilei pe înscrisurile probatorii prezentate în susținerea pretențiilor sale constituie consințământul manifestat prin exteriorizarea de voință a ÎI „Anastasia Ursachi” de a încheia contractul de comodat și de a prelua frigiderul.

Prin referința depusă la data de 22 august 2016 reprezentantul ÎI „Anastasia Ursachi”, avocatul Vitalie Nagacevski a solicitat respingerea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 440 alin. (2) Codul de procedură civilă, completul din 3 judecători prin încheierea din 14 septembrie 2016 a considerat recursul admisibil și a dispus examinarea fondului de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea deciziei și încheierii instanței de apel din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Înaintând prezenta cerere de chemare în judecată, SA „JLC” a solicitat încasarea de la ÎI „Anastasia Ursachi” a sumei de 5000 lei, ce constituie valoarea frigiderului transmis ultimei în folosință, invocând că, conform contractului nr. 188 din 23 noiembrie 2010 și facturii de expediție nr. 114708, a transmis ÎI „Anastasia Ursachi” în folosință frigiderul cu nr. de inventar 11762, iar în legătură cu faptul că, SA „JLC” a întrerupt livrarea produselor lactate, reprezentanții săi s-au prezentat la sediul ÎI „Anastasia Ursachi” pentru a ridica frigiderul, însă s-a constatat că, frigiderul nu este de găsit.

Prin hotărârea Judecătoria Soroca din 17 iulie 2015 a fost admisă acțiunea și au fost încasate de la ÎI „Anastasia Ursachi” în beneficiul SA „JLC” suma de 5000 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 270 lei.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la data de 29 decembrie 2015, ÎI „Anastasia Ursachi” a depus cerere de apel nemotivată.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 28 ianuarie 2016 a fost restituită cererea de apel depusă de către ÎI „Anastasia Ursachi”, deoarece a fost depusă cu omiterea termenului de declarare a apelului, iar prin decizia Curții Supreme de Justiție din 30 martie 2016 a fost admis recursul declarat de către ÎI „Anastasia Ursachi”, casată încheierea instanței de apel și restituită cauza spre rejudecare în instanța de apel de la faza soluționării chestiunii de primire a cererii de apel.

Ulterior, reprezentantul ÎI „Anastasia Ursachi”, avocatul Vitalie Nagacevski a depus o cerere, prin care a solicitat repunerea în termenul de declarare a apelului, deoarece a luat cunoștință de hotărârea primei instanțe la data de 28 decembrie 2015, după ce în adresa ÎI „Anastasia Ursachi” a fost expediată decizia de intentare a procedurii de executare a executorului judecătoresc.

Curtea de Apel Bălți, prin încheierea din 10 mai 2016, a repus ÎI „Anastasia Ursachi” în termenul de declarare a apelului, iar prin decizia din 10 mai 2016, a admis apelul declarat de către ÎI „Anastasia Ursachi”, a casat integral hotărârea primei instanțe și a emis o nouă hotărâre, prin care a respins acțiunea ca neîntemeiată.

În conformitate cu art. 362 alin. (1) și (3) CPC, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel. Repunerea în termen de apel se face de către instanța de apel în cazurile și în ordinea prevăzute de art. 116.

În conformitate cu art. 116 alin. (1) CPC, persoanele, care din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță.

Din materialele dosarului și, anume, din procesul-verbal al ședinței de judecată a primei instanțe din 17 iulie 2016 rezultă că, reprezentantul ÎI „Anastasia Ursachi” nu a participat la pronunțarea dispozitivului hotărârii.

De asemenea, din materialele dosarului rezultă că, în aceeași zi, prima instanță a expediat în adresa ÎI „Anastasia Ursachi” copia dispozitivului hotărârii, însă la actele cauzei lipsesc date, care ar confirma recepționarea de către aceasta a copieii dispozitivului hotărârii primei instanțe. Or, din cererea cu privire la repunerea în termenul de apel rezultă că, ÎI „Anastasia Ursachi” a aflat despre existența hotărârii primei instanțe la data de 22 decembrie 2015 de la executorul judecătoresc și la data de 29 decembrie 2015, reprezentantul acesteia a depus cerere de apel.

Prin urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că, instanța de apel temeinic și legal a repus în termen apelul declarat de către ÎI „Anastasia Ursachi”.

La caz, se mai reține că, în conformitate cu art. 117 CPC, probe în pricini civile sînt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a pricinii.

În calitate de probe în pricini civile se admit elementele de fapt constatate din explicațiile părților și ale altor persoane interesate în soluționarea pricinii, din depozițiile martorilor, din înscrisuri, probe materiale, înregistrări audio-video, din concluziile experților.

Probele obținute cu încălcarea legii nu au putere de probațiune și nu pot fi puse de instanță în temeiul hotărârii.

Actele cauzei denotă faptul că, înscrisurile, care au stat la baza pronunțării hotărârii primei instanțe și, anume, contractul nr. 188 din 23 noiembrie 2010, Anexa nr. 1 la contractul enunțat, actul de predare-primire din 23 noiembrie 2010 și factura de expediție nr. 114708 nu sunt semnate de către administratorul sau reprezentantul ÎI „Anastasia Ursachi” și, prin urmare, nu pot fi reținute în calitate de probe întru confirmarea circumstanțelor invocate de către recurenta SRL „JLC” în cererea de chemare în judecată.

Conform art. 195 din Codul civil, act juridic civil este manifestarea de către persoane fizice și juridice a voinței îndreptate spre nașterea, modificarea sau stingerea drepturilor și obligațiilor civile.

Conform art. 199 alin. (1) din Codul civil, consimțământ este manifestarea, exteriorizată, de voință a persoanei de a încheia un act juridic.

La materialele dosarului, însă, nu au fost anexate probe pertinente și veridice, care să confirme manifestarea de voință a ÎI „Anastasia Ursachi” în vederea încheierii contractului nr. 188 din 23 noiembrie 2010.

Mai mult ca atît, în contractul nr. 188 din 23 noiembrie 2010 lipsesc caracteristicile de identificare ale frigiderului, pe care recurenta pretinde că, l-a transmis intimății în folosință.

În contextul celor expuse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că, instanța de apel temeinic și legal a respins acțiunea ca neîntemeiată, iar argumentul invocat de către recurentă precum că, prezența amprenteii ștampilei pe înscrisurile prezentate în calitate de probe întru confirmarea pretențiilor înaintate constituie consimțământul manifestat prin exteriorizarea de voință a ÎI „Anastasia Ursachi” de a încheia contractul și de a prelua frigiderul nu poate fi reținut, deoarece conform art. 210 alin. (2) din Codul civil, actul juridic încheiat trebuie să fie semnat de părți.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, decizia instanței de apel este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de către recurentă sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține decizia și încheierea instanței de apel.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către Societatea pe acțiuni „JLC”.

Se menține decizia Curții de Apel Bălți din 10 mai 2016 și încheierea Curții de Apel Bălți din 10 mai 2016 în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe acțiuni „JLC” împotriva Întreprinderii individuale „Anastasia Ursachi” cu privire la încasarea sumei.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
judecătorul
Judecătorii

Tatiana Vieru

Tamara Chișca-Doneva

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală

Mariana Pitic